Ч. 236. Середа 2 падолиста (20 жовтня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Зміна ситуациї. — З краєвого сойму. — Анґлійско-росийский конфлікт. — З поля війни).

Здає ся, що дрови Керберови преці якось удало ся дати собі раду з ческою обструкциєю. Як зачувати, ситуация змінила ся тепер значно. Орґан дра Енґля, бувшого голови ческого клюбу, помістив статю, в котрій доказує, що політичне положене змінило ся. Президент кабінету др. Кербер показав ся перший раз незавсимим від волі і гадки Німців і зробив на власну руку важний крок. А що то було одним із головних постулятів ческих послів, то можна сподівати ся, що нова сесия не розпічне ся під знаком обструкциї.

В соймі краєвім веда ся в суботу дальша дебата над справою рентових загород. Промавляли між иншими др. Пілят, котрий говорив в обороні проекту; др. Король, котрий доказував, що закон о рентових загородах єсть для руского народу дуже непопулярний; бесідник не міг в законі добачити тих користий, які мають спасти на край по введеню єго в житє. На єго погляд закон о рентових загородах має політичні цїли. — Пос. Стапіньский заявив, що буде голосувати за законом о рентових загородах, бо сподіває ся з него великих користий. Наконець промавляли ще ґенеральні бесідники пос. Гурик против, а пос. Володислав Яворский за проектом закона. На тім засїдане перервано.

З Танґеру доносять: Дві росийскі дивізиї кораблів зложені більше менше з 20 кораблів, між тими 10 панцерників, кілька кружляків і сім торпедовців заплили до порту і тепер стоять тут на якорах. Лиш кількох офіцирів вийшло на беріг але й они виступали з як найбільшою дискрециєю. Якогось сьвященика, котрому ампутовано руку, бо, як кажуть Росияни, зуби машини вхопили і єї поломили, перенесено до францускою шпиталю.

З урядової сторони доносять тепер, що безпосередний почин до мирного залагоджена спорної справи вийшов з росийскої сторони. Ще минувшої пятниці телеґрафував росийский міністер для справ заграничних, ґр. Лямсдорф, до росийского посла ґр. Бенкендорфа в Льондонї: „Позаяк наш найдостойнїйший монарх хоче вияснити все, що стало ся в Північнім мори, то уважає за відповідне передати старанний розслїд сеї справи межинародній слїдчій комісиї, як она предвиджена в гаґскій угоді. Взиваю вас проте в імени монарха предложити сей спосіб залагодженя справи анґлійскому правительству". Бенкендорф відповів на то: Я повідомив льорда Лендсдавна, а анґлійске правительство годить ся на то, щоби справу передати межинародній комісиї.

Під Мукденом розпочали ся рухи японьскої армії, з котрих можна вносити, що она лагодить ся до нового атаку. Ґен. Куропаткин доносить під датою 30 с. м.: О стичках на фронті не дістав я ніяких вісти. Добачено, що сили неприятеля пересуваютъ ся з заходу на всхід. Після донесень одержали Японці поміч з полудня і з Фенванчену. Можна з того вносити, що розпічне ся офензива, скоро настануть теплїйші днї. В ночи буває до 6 степенів морозу. Стан здоровля войска єсть добрий.

Під Порт Артуром стоїть діло мабуть все ще некорястно для Японців а бодай так було до першої половини минувшого місяця, бо ще в днях 14 і 17 жовтня міг ґен. Штессель вислати депешу до царя слідуючого змісту. В першій депеші сказано: „Неприятель острілював сильно форти і внутрішну кріпость на всхід від зелїзниці. Неприятель знаходить ся тепер на полудни від Уцівфан коло тамошних фортів. Змушуємо неприятеля нашими пушками і нападами нашої залоги до великої осторожности в ночи." — В другій депеші сказано: Вчера о 3 год. по полудни отворив неприятель сильний огонь артилериї на форти і укріпленя. Особливо сильно острілювано

Тайна „Деляваре".

(З німецкого — Ґергадта тен Бура).

1.

О мур надморскої улиці на острові Нод лес, на котрім лежить пристань північно-американьского міста Бостону, стояв опертий якийсь чоловік, що з цікавостю приглядав ся житю і рухови в великаньскій пристани. То був рішучо Швед або Норвежець, бо ясно біла краска єго тіла і ясне волосе вказували на єго північне походженє. Мав може трийцять літ і як здавало ся, мусів перебути тяжку недугу, бо очи в єго необрослім лици лежали запалі, а черти виступали рівко і остро.

Коло берега задержала ся лодка, моряк висів з неї і вийшов по камінних сходах аж на улицю, по котрій безнастанно котили ся з гуркотом вози і візки. І той був рішучо з півночи і поглянув дивним поглядом на блїдого, слабого чоловіка, що стояв на горі. Хотів по при него перейти, але нагле задержав ся і сказав:

— Нільзен, чи то дійстно ти?

Запитаний споглядав на незнакомого з зачудованем, не пізнаючи єго.

— Я Свердруп, твій приятель Свердруп — говорив той дальше. — Не пізнаєш мене вже, друже?

Радістна усьмішка появила ся на лици Нільзена.

— Ах, Свердруп, — скрикнув він — то ти? Я справдї не пізнав би тебе. Моя память ослабла, дуже ослабла! Я перебув в Ґальвестон жовту пропасницю, від пів року я реконвалесцент і все ще не можу прийти до себе. Післали мене на північ і тому жию тепер тут в Бостонї. Кажу тобі, брате, менї дуже зле поводить ся!

— Чомуж не їдеш на море? — спитав Свердруп. — Таж маєш сьвідоцтво на старшого керманича. Кождий капітан буде тїшити ся, коли дістане на свій корабель такого офіцира як ти.

Нільзен здвигнув раменами.

— Хто возьме недужого чоловіка? Я виглядаю немов би встав з гробу і кождий капітан буде бояти ся, що можу ще умерти в дорозї.

— Тому можна зарадити — сказав Свердруп. — Я глядаю для нашого корабля підкерманича і коли ти схочеш вдоволити ся тим місцем, то сейчас будеш принятий. Я сам є старшим керманичем „Деляваре", добрім, сильнім пароходї з Нового Йорку, що їздить між північною Америкою і Европою. Хороший корабель, добра заплата і добра їда, до того роз мірно мало роботи і ти там скоро прийдеш до себе. Отже прибий! Завтра їдемо дальше.

— Дякую тобі за твою поміч, Свердрупе, і радо єї приймаю — відповів Нільзен. — Але мушу тобі з гори сказати, що маю тут, де мешкаю, довги, які треба насамперед заплатити. Потребую трохи гроша наперед. І з моєю одежию зле. Я вже від девятьох місяців без місця.

— То дрібниця — відповів Свердруп. — Тут маєш сто долярів; для мене приємно, що можу землякови і старому товаришеви зробити малу прислугу. Лише скажу людям, аби вертали до корабля і донесли капітанови і властителеви, що я найшов другого керманича.

Свердруп зійшов сходами на долину і крикнув щось до людий в човнї, почім они сейчас відїхали.

— А тепер до твого мешканя — сказав вертаючи на гору. — Там заплатимо твій довг, відтак купимо з одїня, що буде треба, відішлемо твої річи на корабель і переведемо ще кілька годин разом. Нашу стрічу мусимо очивидно почтити!

З тими словами вхопив Свердрупа під рамя і потягнув з собою.

Двайцять чотири години пізнійше виплив „Деляваре" з бостоньскої пристани. То був дійстно хороший, сильний корабель, майже новий, зелїзний пароход з добрими машинами і цїлком новітним устроєнем. Залога була, як Нільзенови видало ся, незвичайно сильна. Було там що найменше двайцять білих на покладі. Службу коло машини робили мурини. Перший машиніст корабля Пікмен удержував лад між ними зелїзною рукою і носив все з собою револьвер, аби найменшу пробу опору сейчас силою здавити.

Пікмен був Американцем з полудневих держав, середного росту, з грубим карком мужчина, з лисиною на голові і великою чорною бородою. Нільзен сказав собі, що так мусїли давнїйше виглядати дозорці невільників.

Другий машиніст, Льоранс, був Єнкі, не

форти на північний захід від зелізниці. Коло Павічан приготовила атак артилерия, але ми его відперли. Страти Японців суть значні.

Новинки.

Львів дня 1-го падолиста 1904.

— Почтові значки по 72 сотики. Для улекшеня франкованя посліплатних посилок, що коштує 72 сот., заведено нові марки на ту суму. Їх будуть видавати починаючи від 7 падолиста.

— З черновецкого університету. На сей зимовий курс вписало ся загалом 570 слухачів, а іменно: на гр.-ор. виділ богословский 58 звичайних, а 3 надзвичайних слухачів; на правничий виділ 289 звич. а 15 надзв. слухачів, а на фільософічний виділ 129 звичайних і 43 надзвичайних слухачів, 10 фармацевтів, 12 госпітантів, 5 звич. і 21 надзв. слухачок та 10 госпітанток.

— Театр руский тов. „Бесіди" під дирекциєю М. Губчака. Побут в Перемишли. Середа 2 падолиста перше представленє в Перемишли в новій сали „Народного Дому", „Свати Мусія (Пісні в лицях)" водевіль Кропивницкого (в 3-тім акті дуже гарний обряд весїльний „заведене молодого на посад"). — Четвер 3 падолиста конкурсова драма Стешенка „В народі". Головний режісер дир. Губчак, режісер п. Стадник, капельмайстер п. Коссак. Початок точно година 8. — Із нових річий підготовляєсь: „Післанець" оперетка Цірера.—Передані до апробати Намістництва: „Сава Чалий", драма Карпенка Карого; „Остання ніч" драма Старицкого і „Ткачі" драма Гавптмана.

— Убийство бурмістра. В місточку Асіреале коло Палермо процесував ся бурмістр міста др. Севастиян Жуфріда з сусїдними селянами о пасовиско. Онодгі др. Жуфріда з заступником бурмістра вийшли на то пасовиско і стали виганяти худобу. Розлючені пастухи спіймали обох і скинули їх з вершка скали у пропасть. Др. Жуфріда погиб, а его товариш тяжко покалїчив ся.

— Воздушна труба в Альжирі. Місточко Аін-Сефра в Альжирі постигло онодгі нещасте. В околици звіяв ся такий вихор, що виривав дерева з корінем, а коли впав на то місточко, знищив его до тла. В місті нїхто з людий не погиб, але за містом пірвав вихор кількадесять людий і заніс їх близько кільометер у воздухах, почім кинув нежививх на скали.

— З перемиской епархії. Презенти одержали оо.: Михайло Попель на Комарники, Роман Крушиньский на Бунів. — До кан. інституциї на Липовець дек. любачівского покликаний Іван Шумелда. — На місце увільненого на власну просьбу дотеперішного завідателя жовківского деканата о. Йосифа Долошицкого пароха в Добрусині, іменований завідателем тогож деканата о. Іван Радецкий парох в Мервичах. — Орд. відпоручником до ц. к. окружної ради шкільної в Рудках іменований о. Теофіль Турчманович, декан комарняньский. — Крилошаньскі відзнаки одержав о. Корнило Гнатишак парох в Угерцях незабитівских.

— Крадіж американьских листів на краківскій почті дала почин до енерґічного слідства судового і дисциплінарного. Онодгі слідчий судия др. Тшнадель через три години переслухував старшого офіцияла почти в Кракові, Івана Ляндфріда і поручив его арештувати. — Ляндфріда суспендовано в урядових чинностях ще перед трема місяцями, коли вийшла на яву крадіж американьских листів з долярами. Однак і по тім пропадали листи, тому відвернуло ся було від него підозріне. Але его арештоване вказує, що він також не був без вини.

— Домашні зьвірята в Галичині. Вислїди спису домашних зьвірят з кінцем р. 1900 ще до тепер не всім знані, тож зіставленя найважнійших вислідів сего спису не буде без значіня. Число коний зросло в послідних десять літю з 765·570 на 864·427, проте о 12·93 процент; зріст сей єсть висший як пересічний для цілої держави 10·55 проц., єсть рівнож висший як зріст людий. В попереднім десятьлітю зріст сей виносив лише 4·12 проц. і був низший від пересічного в державі. Зріст сей тим замітнійший, що вже в початках сего десятьлітя Галичина мала далеко більше коний як инші краї коронні, можна було отже сподіватись, що зріст ослабне. Стало ся инакше, бо після послідного спису на Галичину припадає майже половина загальної скількости коний в Австриї і край наш під тим взглядом порівнаний зі зростом населеня з виїмком Данії перевисшає всї краї Европи. На 100 мешканців в р. 1890 випадало коний 11·59 а в р. 1900 11·82 штук. Звістна однак річ, що якість тих коний дуже мало вартна. Як робітник зле платний і зле живлений не богато вартує, так само і ціна коня нашого часами рівна лиш вартости шкіри. Найбільше значінє однак має для нас скількість худоби рогатої; тут маємо також зріст але значно менший. Спис з р. 1890 виказував 2,448·006 штук худоби рогатої а теперішний 2,714·622 отже зріс о 10·89 проц., наколи на цілу державу випадає зріст сей 9·98 проц. На 100 мешканців випадало в 1890 р. 37·05 штук худоби рогатої а в р. 1900 — 39·83 штук. Свиний було в р. 1890 — 784.550 штук а в р. 1900 1,254·414 штук. Зріст в Галичині виносить проте 59·89 проц. а для цілої держави лиш 31·95 проц. На 100 мешканців випадало свиний в р. 1890 — 11·87 штук а в р. 1900 — 17·15 штук. Зле за те представляє ся спис кіз, овець і улиїв. І так в р. 1900 — було овець в Галичині 437.697 штук (зменшилось о 30·63 проц.), кіз 17·952 (зменшилось о 14·95 проц.), улиїв 211.157 штук, (зменшилось о 19·11 проц.). З огляду на звязь, що заходить між продукциєю ростинною а зьвірячою, не улягає сумнївови, що зріст числа зьвірят мав корнстний вплив на ростинну продукцию, хоч з другого боку статистика рільна не стверджує сего, бо збір з гектара у нас як був так і є низький.

— Огнї. В Пяновичах під Самбором погоріла дня 12 с. м. загорода Стефана Шевчика. Шкода 1000 корон була обезпечена на 400 корон. — В Бориславі згоріла дня 15 с. м. копальня фірми Зусман Лендав і Спілка. Шкода виносить до 20.000 корон. — В Східници дрогобицкого повіта, знищив огонь дня 15 с. м. будинки копальні анґлійского товариства. — На Волянці коло Бориславя погоріла 15 с. м. копальня нафти Шуйского і два збірники з ропою. Шкода виносить 20.000 корон. Огонь був імовірно підложений.

— Самоубийство письменника. В Християнії покінчив житє самоубийством Пер Сільве, що тїшив ся великою популярністию як творець старинного „селяньского" т. є. народного норвежского язика. Сільве діставав за свої заслуги на поли поезиї державну пенсию 1000 корон в рік. Ту пенсию єму відібрали недавно на тій основі, що він майже зовсїм перестав писати, між тим як пенсия мала лише заохочувати его до дальшої лїтературної дїяльности. Сільве, оставшись без средств, застрілив ся, написавши передше довгу жалобу віршом та призначивши гонорар за неї на свій похорон.

ліпший і не гірший як другі. Мешканє і їда на корабли були добрі. Нільзен мав власну комнату для себе, так як і Свердруп. В середині корабля була устроєна дуже велика каюта, така як адміральскі каюти на воєнних кораблях і тут мешкали з трех віддїльних кабінах, з котрих середна представляла досить велику комнату, капітан Мортон і властитель корабля О'Леарі, що повнив також службу офіцира. В обідах офіцирских брали участь оба керманичі, машиністи і якийсь Вердер, з котрого становища і занятя на корабли Нільзен не міг бути мудрий.

Взагалі, як він вже по кількох днях замітив, діяли ся на корабли деякі такі річи, яких він не міг собі пояснити. Вже то одно, що властитель сам був офіцером, було незвичайним. Відтак були там крім шістнайцятьох моряків ще чотири особи, котрі виходили на поклад лише тоді, коли хотіли перейти ся і відпочити. Они мали якісь дуже близькі зносини з капітаном, властителем і мр. Вердером. Нільзен гадав спершу, що ті чотири пани, котрих Свердруп називав жартовливо „рентієри", суть подорожними, але він пересьвідчив ся вже в короткім часї, що так не було. „Рентієри" мали в однім відділі корабля якусь тайну роботу. До того відділу не мав нїхто приступу. Не видко було нїгде дверий, але коли Нільзен ішов до капітана з рапортом, або вертав від него, то чув переходячи попри загадочний відділ, якийсь ломіт і гук, немов би там хто молотами бив і его вправне ухо пізнало, що той гук не походить від машин корабля.

Парохід був добре заосмотрений в вугіль, але їхав розмірно поволи і держав ся більше північного напряму як звичайно кораблі, що їздять поміж Европою а північною Америкою і що держать ся майже все одної і тої самої дороги, вже хочби длятого, аби на случай якої потреби міг один другому прийти з помочию. На тій великій дорозі стрічає ся впрочім кождого дня кораблі, а Нільзен був вже дванайцять днів на покладі „Делявáре" і не стрітив за той час ні одного корабля.

По дванайцятьох днях повільної їзди змінено нагле напрям просто на полудне і в біскайскім заливі прийшло ся видержати сильну бурю, що тревала три дні, так що всї були раді, коли об'їхали західне побереже Портуґалії і наблизили ся до Ґібральтару. На зачудованє Нільзена не заїздив корабель і до Ґібральтару, лише вплинув на Середземне море і поплив в напрямі до Александриї.

Нільзен надіяв ся, що его приятель і товариш дасть єму деякі поясненя що до дивних відносин на корабли. Але то не стало ся, мусїв вкінци сам спитати его о те.

То було рано. Нільзен відбув свою варту, а Свердруп мав его увільнити.

Але Нільзен лишив ся на горі на містку команданта і спитав приятеля:

— Не поясниш ти менї, що тут діє ся на корабли? Тут роблять ся якісь такі дивні річи, що я мушу раз з тобою о тім поговорити.

— Я вже давно ждав, що ти поставиш менї таке питанє — відповів Свердруп — і поясню тобі всьо, коли менї скажеш, чи подобає ся тобі тут і чи схочеш лишити ся у нас.

— Я цілком вдоволений житєм на корабли — сказав Нільзен. — Моє здоровлє дуже значно поправило ся. Платня і їда дуже добрі і поведенє також не зле. Мортон, Пікмен і О'Леарі видають ся менї справді не аби якими драбугами, але остаточно мене то нїчого не обходить.

Свердруп бистро поглянув на приятеля.

— Дай менї руку на те, що не відійдеш з корабля перед роком і обіцяй менї, що будеш мовчати, а довідаєш ся всього.

Нільзен хвилю вагував ся.

— Коли то не буде противити ся моій совісти — —

— Боже борони! Лише прибий!

— Отже добре. А тепер говори!

— Бачиш, хлопче — сказав Свердруп цілком спокійно — тут на корабли роблять ся гроші, а ті чотири „рентієри", то люди, що роблять коло машин. Робимо срібні пятифранківки, а монетарня єсть в тім замкненім віддїлі коло каюти капітана.

Нільзен подав ся назад і глядів наляканий на товариша.

Свердруп засьміяв ся.

— Ні, хлопче, тут нема ніякого фальшованя! Роблять ся добрі гроші, пятифранківки з правдивого срібла і цілком такої самої вартости як правдиві.

— Але на що?

— На що? Яка ти дитина; аби гроші заробити! Від десятьох лїт ціна срібла постійно упадає і нині, в 1891 роцї, вартує срібло лише половину того, що вартувало перед двайцяти лїтами, бо богато держав завело золоту валюту і срібло не єсть вже средством виплати. Отже подумай! Пятифранківки мають в дійстности лише вартість срібла по два і пів франка. Коли отже купить ся за два і пів франка срібла, то можна з того вибити одну пятикоронівку, а коли почислить ся кошти вибиваня і прочі инші видатки на пятьдесять сантимів від штуки, так що вибита пятифранківка буде

† Померли: О. І. Тихович, парох Хлібичина лісного, дня 29 с. м.; — Йосиф Сеник, народний учитель в Рудках, дня 26 с. м., в 28-ім році житя; — Тадей Сухий, студент І року богословія, дня 29-го с. м.

— **Позір!** Товариство „Сокіл", котре заводить в краю сторожі пожарні, уряджує в сім році фантову лютерию на дохід будови власного дому. В тій цїли видав „Сокіл" льоси в видї переписних листків в 10 родах по цїнї 25 сот. льос. Набувати їх можна в „Соколї" у Львові, по всїх складах „Народної Торговлї" на провінциї як також в філїях „Сокола" по більших містах. Кромі того видав „Сокіл" на ту саму цїль облїґациї (зворотна позичка) по 10 кор. Набувати їх можна у д. Ів. Бачиньского, касиера „Днїстра" у Львові, Ринок 10.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Кольонїя 1 падолиста. „Köln. Zeitung" доносить, що властитель рибацкого судна „Sonntag", до котрого також стріляла балтийска фльота, зажадав відшкодованя від российского правительства.

Мадрид 1 падолиста. Мінїстер справ заграничних заявив вчера в кульоарах палати послів, що межинародна комісия в справі гильскій буде складати ся з офіцирів анґлїйских, российских, нїмецких і француских, а збере ся небавком в Вґо.

Петербург 1 падолиста. (Урядово). Ґен.-поручник Сахаров доносить до ґенерального штабу, що в недїлю о 4 год. по полудни Японцї заатакували российскі фортифікациї на північ від Лїншипу, але Росияне їх відперли. Слїдуючого дня о 5 год. по полудни добачено зачіпний рух Японцїв, котрі малими відділами почали посувати ся до Тухен. Российска артилерия острілювала Японцїв.

Мукден 1 падолиста (Бюро Райтера). По кількадневнім спокою розпочала ся оногдашної ночи на полуднєвім всходї канонада з тяжких пушок і тревала до рана. Японцї переступили ріку Шаго на полудне від Мукдена. Ген. Куропаткін займає ся повним зреорґанїзованем армії. Адмірал Алексїєв від'їхав вчера до европейскої Росиї.

НАДІСЛАНЕ.

— **„Краєвий Союз кредитовий"** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1.	Книга довжників	аркуш	по 10	сот.
2.	Замкнення місячні 2 штуки	„	„ 5	„
3.	Інвентар довжників	аркуш	„ 5	„
4.	„ вкладників	„	„ 5	„
5.	„ удїлів	„	„ 5	„
6.	Книга головна	„	„ 10	„
7.	„ лїквідацийна	„	„ 10	„
8.	„ вкладок щадничих	„	„ 10	„
9.	„ удїлів членьских	„	„ 10	„
10.	Реєстр членів	„	„ 10	„
11.	Зголошеня о позичку	штука	по 2	„
12.	Виказ умореня позички	„	„ 2	„
13.	Асиґнати касові	„	„ 1	„

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім" у Львові, Ринок ч. 10 1. поверх.

коштувати три франки, то заробить ся на кождій штуцї все ще два франки. Добрий інтерес, що? О'Леарі, Мортон і Пікмен суть спільниками. „Делявáре" перевозить не лише фрахти, але й монетарвю На земли така річ все невигідна, бо полїция навіть в Америцї, любить свій ніс тикати в такі річи. Але на корабли капітан і властитель суть одинокими панами, тут ніхто не сьміє журити ся тим, що діє ся.

— А таке вибиванє монет дозволене? — спитав Нільзен.

Свердруп знов розсьміяв ся.

— Ти таки дурненький! Очивидно, що не є дозволене, але тут ніхто не може спинити вибиванє монет. Проста річ, що у Франциї не вільно щось такого робити, там оно є каригідне, але всюди инде вільно і ніхто не може нам нічого зробити. Ми звичайно заїздили в Америцї до Бостона. Там набираємо на корабель срібла. В нашій робітни на корабли перебиває ся его на пятифранківки. Ті чотири „реґтіери" то різьбарі і медалїери, що знають вибивати монету. Они вин ишли також спосіб, аби гроші не видавали ся надто нові. Бо у Франциї вже від 1876 року не бють пятьфранківок, тому они не можуть виглядати як нові.

— І ті гроші відтак збувають ся?

— Очивидно. Франция належить до латиньскої унії монетарної і француска франкова валюта важна у Франциї, Італії, Бельґії і Швайцариї, але й Греция, Румунія, Сербія, Болгария і Туреччина мають француску систему монетарну і у всїх тих краях приймають француські пятифранківки. Скоро ми лиш заїдемо до якого порту в Італії, Грециї, в Туреччинї або в Єгиптї, пускаємо в обіг вибиті гроші. Перед тим все усуває ся монетарню. Машини розбирають ся і складають ся між бляст в долїшній части корабля; стїни винимають ся і переставляють ся, а коли відтак прийде на поклад плова, санїтарна чи портова полїция, то вже й слїду нема з фабрики.

Але я кажу ще раз: навіть коли би полїция що найшла, то нїчого би нам не зробила, бо битє француских пятифранківок каригідне лише у Франциї. Ми робимо сьвітлий інтерес! Бємо в дорозї яких сто тисяч пяти франківок, що дають зиску найменше двіста тисяч франків. Тепер пливемо до Александриї, аби там пустити в обіг пів міліона франків, бємо відтак по дорозї через Середземне море знов гроші яких чотирнайцять днїв і лишаємо в Ішпанії знов пів міліона срібних франків. Відтак вертаємо до Бостона і то скоро, аби набрати сьвіжого срібла. Посада тут добра і високо платна, що нас обходять француські інтереси? Нехай они сушать собі голову, як стягнуть всьо то срібло, яке ми пустимо в обіг. Впрочім не можна знати, чи цїна срібла не пійде знов в гору і коли пятифранківки будуть мати свою повну вартість, то навіть і Франция не стратить на тій роботї. Противно! Франция буде тодї навіть вдячна підприємцям, бо ощадить при вироблї гроший кошти. — А тепер іди до своєї кабіни і не роби такого дурного лиця. Ще раз, ми бємо добрі гроші, а не фальшиві; до фальшованя гроший і я не дав би ся намовити.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Залїщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Залїщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої недїлї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білєти їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білєти звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Кяречного* величини $37\frac{1}{2}\times63$ цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

Видання

Руского педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірош: Пригоди Дон Кікота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелі дітий 1 кор 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Видання без образків.

***Молитвенник народний** 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. А. Кельнер:** Коротка істория педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко:** Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлїй Верне:** Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур:** Олімпія 40 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзіньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо:** Непос, учебник для III кляси ґімназ 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.:** Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки:** Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси України 40 с. **Бараковский:** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бескида до Андів 20 с ***Ів. Франко:** Абу Каземові Капцї 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова:** Малї герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужинї 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дітий 40 с., опр 60 с. ***Оповідання** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский:** Оповідання 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповідання 40 с., опр. 54 с **Василь В-р:** Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский:** Переклади 40 с., опр 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка:** Дитячі оповідання 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін:** Байки 30 с. ***Марко Вовчок:** оповідання I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка:** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с ***Ковалїв Стефан:** На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский:** Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой:** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповідання М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвін I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. *Малий сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич:** Сере цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї**, Короленского 18 с., опр. 32 с. Анґлїйскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леонїда Глїбова:** Байки 10 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповідання по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Днїпрової Чайки:** Казка про сонце та его сина; Писанка по 1 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 190 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в по вістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до біблотек шкільних

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату

Книжки висилає ся за готівку або посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом І. Недопада — (Телефона ч. 527).